

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-07878/2020-ERU

V Ostravě dne 4. listopadu 2020

Č. j. 07878-7/2020-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-07878/2020-ERU a zahájeném dne 22. září 2020 s obviněným z přestupku, společností **JIRMAL, spol. s r.o.**, se sídlem Veverí 365/46, Veverí, 602 00 Brno, IČO: 277 32 941, ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2019 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

I. Obviněný z přestupku, společnost JIRMAL, spol. s r.o., se sídlem Veverí 365/46, Veverí, 602 00 Brno, IČO: 277 32 941 (dále jen „účastník řízení“), **se uznává vinným z přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona**, kterého se dopustil tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 13. září 2019 v katastrálním území Vohančice, u budovy č. p. 88 zemní práce, v důsledku kterých došlo k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 63.

II. Podle ust. § 91a odst. 7 energetického zákona se účastníkovi řízení za spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 46 000 Kč** (slovy: čtyřicet šest tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 35220.

III. Podle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení dále ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 35220.

O d ů v o d n ě n í

I. Úvod

Dne 22. září 2020 zahájil Energetický regulační úřad (dále také „Úřad“ či „správní orgán“) doručením příkazu č. j. 07878-3/2020-ERU ze dne 22. září 2020 správní řízení s účastníkem řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly vedené pod sp. zn. 01583/2020-ERU zahájené dne 24. února 2020 podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů.

II. Kontrolní zjištění

Předmětem kontroly vedené pod sp. zn. 01583/2020-ERU bylo dodržování ust. § 68 odst. 3 energetického zákona účastníkem řízení. Na základě kontrolního zjištění a získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 30. dubna 2020 Protokol o kontrole [REDAKCE] č. j. 01583-5/2020-ERU (dále jen „protokol o kontrole“). Kontrolou bylo zjištěno a doloženo, že účastník řízení prováděl dne 13. září 2019 v katastrálním území Vohančice, u budovy č. p. 88 činnost v blízkosti středotlakého plynovodu IPE DN 63 (dále také „plynárenské zařízení“), v důsledku které došlo v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona k poškození tohoto energetického zařízení. Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému ve shora konkretizovaném protokolu o kontrole nepodal účastník řízení žádné námítky.

III. Průběh správního řízení

Dne 1. září 2020 byl do správního spisu vložen kontrolní spis sp. zn. 01583/2020-ERU, o čemž byl téhož dne vyhotoven Záznam o vložení do spisu, č. j. 07878-2/2020-ERU.

Dne 22. září 2020 vydal Úřad příkaz č. j. 07878-3/2020-ERU, který byl účastníkovi řízení doručen téhož dne (dále jen „příkaz“). Uvedeným příkazem uznal Úřad účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona. Úřad účastníkovi řízení výrokem II. uvedeného příkazu uložil pokutu ve výši 81 000 Kč.

Dne 29. září 2020 byl Úřadu doručen odpor účastníka řízení proti příkazu. Odpor byl podán v zákonem stanovené lhůtě. Účastník řízení v odporu namítal, že strojní práce prováděl v blízkosti ochranného pásma, ale k poškození plynárenského zařízení došlo natlačením kamene v místě, kde bylo plynárenské zařízení oslabeno, protože tam již dříve proběhla oprava dřívějšího poškození. Vytyčení polohy plynárenského zařízení sice nebylo viditelné ani platné, ale to nemělo na poškození plynárenského zařízení vliv, protože účastník řízení měl v místě vykopanou montážní jámu a celou dobu věděl, kde se plynárenské zařízení nachází. Účastník řízení dále uvedl, že sice podepsal protokol o poškození plynárenského zařízení, ale nemá jeho kopii a správce plynárenského zařízení ho již dále nekontaktoval. Uloženou pokutu účastník řízení považoval za nepřiměřeně vysokou vzhledem ke svým majetkovým poměrům a k způsobené škodě. Své majetkové poměry účastník řízení dokazoval účetními závěrkami za roky 2018 a 2019, přiznáním k dani z příjmů právnických osob za roky 2018 a 2019 a předběžnou účetní závěrkou ke dni 30. června 2020.

Dne 29. září 2020 zaslal správní orgán účastníkovi řízení přípis označený jako Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit aktuální majetkové poměry, č. j. 07878-5/2020-ERU, který byl účastníkovi řízení doručen téhož dne. Úřad účastníka řízení vyrozuměl v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí, o možnosti doložit majetkové poměry a možnosti požádat o nařízení ústního jednání v souladu s ust. § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Dne 6. října 2020 byl Úřadu doručen přípis účastníka řízení, ve kterém dokazoval své majetkové poměry účetními závěrkami za roky 2018 a 2019, přiznáním k dani z příjmů právnických osob za rok 2019 a předběžnou účetní závěrkou ke dni 30. června 2020.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu s ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

IV. Popis skutkového stavu

Zemní práce v katastrálním území Vohančice, u budovy č. p. 88 účastník řízení prováděl na základě smlouvy o dílo [redacted] ze dne 12. dubna 2018 s fyzickými osobami [redacted]

Předmětem smlouvy bylo provedení stavby [redacted] [redacted] (dále jen „stavba“). Staveniště bylo účastníku řízení předáno dne 26. dubna 2018.

Správce plynárenského zařízení vydal dne 19. ledna 2018 stanovisko k existenci plynárenského zařízení v zájmovém území provádění prací pod [redacted] s platností 24 měsíců ode dne jeho vydání. Toto stanovisko bylo v době poškození plynárenského zařízení platné.

Dne 19. března 2019 společnost GasNet Služby, s.r.o. (tehdy „GridServices, s.r.o.“), se sídlem Plynárenská 499/1, Zábrdovice, 602 00 Brno, IČO: 279 35 311, vytyčila polohu plynárenského zařízení v terénu, s platností 2 měsíců. Toto vytyčení tedy bylo v době poškození plynárenského zařízení již neplatné.

Zemní práce, při kterých došlo dne 13. září 2019 k poškození plynárenského zařízení, prováděl zemním strojem zaměstnanec společnosti JIS – Sta s.r.o., se sídlem Kulkova 4045/8, Židenice, 615 00 Brno, IČO: 026 72 537 (dále jen „společnost JIS – Sta s.r.o.“). Zaměstnanec společnosti JIS – Sta s.r.o. prováděl zemní práce na stavbě jako obsluha najatého stroje pro společnost THERMOSERVIS – TRANSPORT s.r.o., se sídlem Roviny 825/4, Chrlice, 643 00 Brno, IČO: 269 12 643 (dále jen „společnost THERMOSERVIS – TRANSPORT s.r.o.“). Společnost THERMOSERVIS – TRANSPORT s.r.o. prováděla zemní práce na stavbě na základě telefonické objednávky účastníka řízení. Společnostem THERMOSERVIS – TRANSPORT s.r.o. ani JIS – Sta s.r.o. nebylo předáno staveniště a práce na stavbě prováděly pod dohledem zaměstnance účastníka řízení coby stavbyvedoucího.

Dne 13. září 2019 došlo v katastrálním území Vohančice, u budovy č. p. 88 k poškození plynárenského zařízení. Dle vyjádření účastníka řízení během kontroly k poškození došlo, když bagr mimo ochranné pásmo vytahoval lžící kámen a konec kamene

přítlačil na plynárenské zařízení. Poloha plynárneksého zařízení odpovídala vytyčení. Dle informací od místních obyvatel bylo plynárenské zařízení v tomto místě již jednou poškozeno. Plynárenské zařízení nebylo opatřeno pískovým obsypem ani ochrannou fólií.

Vzniklé poškození bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 821 m³ plynu do ovzduší za dobu 25 minut a k přerušení dodávky plynu 34 konečným zákazníkům (kategorie domácnost a maloodběr), jak vyplývá z Protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení, číslo hlášení v SAP ESM: [REDAKCE] (dále jen „protokol o narušení“) ze dne 13. září 2019 a z Protokolu o úniku plynu z poškozeného PZ č. [REDAKCE] ze dne 13. září 2019. Z protokolu o narušení dále vyplývá, že zemní práce byly prováděny strojně a že vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu nebylo viditelné.

Náklady spojené s opravou plynárenského zařízení a únikem plynu byly uhrazeny účastníkem řízení.

V. Právní hodnocení

V. I Použitá právní úprava

Podle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Podle ust. § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Podle ust. § 2 odst. 6 téhož zákona pachatelé lze uložit vždy jen takový druh správního trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o přestupku rozhoduje.

Ve smyslu ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky se přestupkem rozumí společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Z hlediska posouzení odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání a uložení správního trestu jsou rozhodnými právními úpravami zákon o odpovědnosti za přestupky a energetický zákon.

Zákon o odpovědnosti za přestupky byl v době od spáchání vytýkaného jednání účastníkem řízení novelizován dvakrát a to nejnověji nálezem Ústavního soudu č. 325/2020 Sb. s účinností od 22. července 2020. Energetický zákon byl v době od spáchání vytýkaného jednání účastníkem řízení novelizován jednou, a to zákonem č. 131/2015 Sb., kdy tato novela nabyla účinnosti 1. ledna 2020.

S ohledem na ust. § 2 odst. 1 a 6 zákona o odpovědnosti za přestupky proto správní orgán porovnal všechna relevantní ustanovení energetického zákona a jeho novelizovaného znění a dospěl k závěru, že ustanovení relevantní pro právní hodnocení jednání účastníka řízení, a též trestnost tohoto jednání z hlediska podřazení porušení právní povinnosti pod kategorií přestupku, zůstala obsahově totožná. Správní orgán proto neshledal důvod k použití zákona pozdějšího a postupoval při posuzování odpovědnosti účastníka řízení

za vytykané jednání i při ukládání sankce podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno (tj. podle energetického zákona a zákona o odpovědnosti za přestupky).

V. II. Obecný právní rámec

Přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ust. § 46 odst. 8, 9, 10 nebo ust. § 68 odst. 3 nebo 5 energetického zákona. V rámci správního řízení se správní orgán zabýval porušením zákazu poškození energetického zařízení při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 energetického zákona.

V. III. Právní posouzení skutku

V projednávaném případě je znakem skutkové podstaty přestupku poškození energetického zařízení, a trestat tak lze pouze pachatele, který přímo svou činností energetické zařízení poškodil. V daném případě není pochyb, že to byl zaměstnanec společnosti JIS – Sta s.r.o., kdo způsobil poškození plynárenského zařízení. Společnost JIS – Sta s.r.o. prováděla zemní práce pro účastníka řízení, na jeho staveništi a podle pokynů zaměstnance účastníka řízení. Jednání zaměstnance společnosti JIS – Sta s.r.o. je tak podle ust. § 20 odst. 1 ve spojení s ust. § 20 odst. 5 a ust. § 20 odst. 2 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky přičitatelné účastníkovi řízení.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení nese odpovědnost za spáchání předmětného přestupku.

V. IV. Vypořádání námitek účastníka řízení

K námitce, že uplynutí doby platnosti vytyčení nemělo na poškození plynárenského zařízení vliv, správní orgán uvádí, že tuto námitku částečně uznává. Dle vyjádření účastníka řízení během kontroly poloha plynárenského zařízení odpovídala vytyčení a dle vyjádření účastníka řízení v odporu byla poloha plynárenského zařízení účastníku řízení známá. Účastník řízení se domníval, že zemní práce provádí v dostatečné vzdálenosti od plynárenského zařízení. Správní orgán stále přihlíží k uplynutí doby platnosti vytyčení při hodnocení odpovědnosti účastníka řízení za přestupek, ale nově k této skutečnosti nepřihlíží jako k okolnosti zvyšující závažnosti přestupku při stanovení výše pokuty.

K tvrzení, že plynárenské zařízení oslabené následkem opravy dřívějšího poškození v témže místě, správní orgán uvádí, že tuto skutečnost nepovažuje za prokázanou. Ke skutečným, že plynárenské zařízení nebylo uloženo v souladu s normami ČSN, správní orgán přihlížel již ve zrušeném příkazu a činí tak i nyní.

K námitce účastníka řízení, že strojní práce byly prováděny mimo ochranné pásmo plynárenského zařízení a k poškození došlo, když lžíce bagru zavadila o kámen, jehož konec nebyl vidět, správní orgán uvádí, že tato skutečnost účastníka řízení nezbavuje odpovědnosti za přestupek. I když účastník řízení zamýšlel použít stroj pouze mimo ochranné pásmo plynárenského zařízení, skutečnost, že při nakládání kamene došlo k poškození plynárenského zařízení, svědčí o nedostatečné vzdálenosti stroje od plynárenského zařízení. Účastník řízení si měl počínat tak, aby plynárenské zařízení nepoškodil svou činností v ochranném pásmu i mimo ně, jak je uvedeno v ust. § 68 odst. 3 energetického zákona. Správní orgán však nově k použití stroje nepřihlíží jako ke skutečnosti zvyšující závažnost přestupku při stanovení výše pokuty.

Ke skutečnosti, že účastník řízení nemá kopie dokumentů, které správce plynárenského zařízení zaslal Úřadu, správce plynáren, správní orgán uvádí, že za jednání správce plynárenského zařízení vůči účastníkovi řízení Úřad neodpovídá, ale o správnosti těchto podkladů nemá správní orgán odůvodněné pochyby. Pokud se účastník řízení chtěl s podklady rozhodnutí blíže seznámit, mohl požádat o nahlédnutí do spisu. O této možnosti byl informován vyrozuměním ze dne 29. září 2020, č. j. 07878-5/2020-ERU, čehož ale nevyužil.

Ke skutečnosti, že uložená pokuta je vyšší než náhrada škody, kterou účastník řízení uhradil správci plynárenského zařízení, správní orgán uvádí, že výše způsobené škody není jedinou okolností, kterou správní orgán používá k hodnocení závažnosti přestupku (k závažnosti přestupku, polehčujícím a přitěžujícím okolnostem se správní orgán vyjádří v části „VI. Uložení správního trestu“ tohoto rozhodnutí), úhradu způsobené škody však již hodnotil jako polehčující okolnost ve zrušeném příkazu a činí tak i v tomto rozhodnutí.

K majetkovým poměrům účastníka řízení se správní orgán vyjádří níže v části „VI. Uložení správního trestu“ tohoto rozhodnutí.

V. V. Formální a materiální stránka přestupku

Správní orgán v rámci správního řízení prokázal, že účastník řízení svým jednáním porušil ust. § 68 odst. 3 energetického zákona, a byly tak naplněny formální znaky přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona.

V souvislosti s naplněním formální stránky přestupku se správní orgán musel zabývat rovněž naplněním tzv. materiální stránky přestupku (škodlivosti přestupku pro společnost) tak, jak vyplývá ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 17/2007-135, ze dne 31. května 2007), respektive z ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky.

V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 821 m³ plynu do ovzduší za dobu 25 minut a k přerušení dodávky plynu 34 konečným zákazníkům. Správní orgán má za to, že v jednání účastníka řízení lze shledat společenskou škodlivost spočívající v porušení zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu plynárenské soustavy. Správní orgán navíc podotýká, že již skutečnost, že zákonodárce porušení určitého zákazu označil za přestupek, vyjadřuje určitou minimální typovou míru společenské škodlivosti, kterou je nutno takovému jednání přičítat. Lze tedy obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. V daném případě jsou naplněny formální znaky přestupku, zároveň je přítomen i materiální znak ve formě minimálně nepatrné a teprve při stanovení sankce bude správní orgán materiální stránku posuzovat a sankci individualizovat právě s ohledem na „míru“ materiální stránky. Takový postup plně koresponduje rovněž s preventivně-ochrannou funkcí správního trestu. Správní orgán tak konstatuje, že jednání účastníka řízení naplnilo rovněž znaky materiální stránky přestupku.

V. VI. Odpovědnost za přešupek

Správní orgán se v rámci správního řízení dále zabýval otázkou možných liberačních důvodů, tedy důvodů zbavujících účastníka řízení odpovědnosti za spáchání přešupku ve smyslu ust. § 21 zákona o odpovědnosti za přešupky, tedy zda účastník řízení za přešupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.

Účastník řízení si byl na základě stanoviska správce plynárenského zařízení vědom, že se v prostoru stavby nachází plynárenské zařízení. Poloha plynárenského zařízení byla vytyčena, od provedení vytyčení však již uplynuly více než dva měsíce. Účastník řízení sice strojní práce prováděl mimo vlastní ochranné pásmo plynárenského zařízení, neprovedl ale dostatečná opatření, aby prováděné zemní práce nepoškodili plynárenské zařízení. Uvedené svědčí o tom, že účastník řízení při své činnosti nepostupoval s dostatečnou opatrností a tedy nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání přešupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, kterého se dopustil porušením ust. § 68 odst. 3 téhož zákona. Správní orgán proto přistoupil k uložení správního trestu.

VI. Uložení správního trestu

Podle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přešupky lze za přešupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přešupku. Podle ust. § 36 téhož zákona lze správní trest uložit samostatně nebo spolu s jinými správními tresty. Napomenutí nelze uložit spolu s pokutou.

Z povahy provedení přešupku nepřipadá v úvahu uložit účastníkovi řízení správní trest propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a ust. § 49 zákona o odpovědnosti za přešupky, neboť cena stroje použitého účastníkem řízení ke spáchání přešupku je ve zjevném nepoměru ke způsobenému následku a takový trest by byl zcela nepřiměřený a tento stroj je navíc ve vlastnictví společnosti JIS – Sta s.r.o., nikoliv účastníka řízení. Uložení správního trestu ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přešupku ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přešupky přichází v úvahu jen tehdy, pokud to zákon výslovně stanoví. V posuzovaném případě je tak možno účastníkovi řízení uložit pouze trest ve formě napomenutí nebo pokuty.

K uložení správního trestu ve formě napomenutí v nyní posuzované věci správní orgán neshledal důvod, a to zejména s ohledem na povahu přešupku spáchaného účastníkem řízení ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přešupky, neboť by takový trest byl nepřiměřeně nízký. Správní orgán proto v daném případě vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné uložit správní trest ve formě pokuty.

V projednávaném případě ani nebude aplikován institut upuštění od správního trestu podle ust. § 43 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přešupky, vzhledem k (i) povaze a závažnosti přešupku a jeho následkům, (ii) rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Nadto správní orgán uvádí, že ukládání správního trestu formou pokuty zcela odpovídá rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech. Úřad je při stanovení výše trestu také vázán svou vlastní ustálenou rozhodovací praxí, od které se může odchýlit pouze toliko v odůvodněných případech a z legitimních důvodů, přičemž musí být dbáno účelu trestu, kterým je ochrana konkrétních zájmů společnosti.

Podle ust. § 46 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky lze pokutu uložit ve výši stanovené zákonem. Není-li výše pokuty zákonem stanovena, pokutu lze uložit ve výši nepřesahující částku 1 000 Kč.

Za přestupek podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91a odst. 7 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvláště vysoké závažnosti přestupku včetně jeho následků, doby trvání a okolností, za kterých byl spáchán. V tomto případě je třeba uvažovat o uložení pokuty ve výši odpovídající okolnostem tohoto přestupku.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení.

Dále správní orgán přihlížel podle ust. § 38 písm. b), c) a d) zákona o odpovědnosti za přestupky k významu a rozsahu následku přestupku, ke způsobu spáchání přestupku a okolnostem spáchání přestupku. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k majetkovým poměrům pachatele.

V důsledku jednání účastníka řízení došlo k poškození středotlakého plynovodu, tedy, z hlediska energetického, zařízení většího významu, což správní orgán hodnotil jako okolnost zvyšující závažnost přestupku. Tuto skutečnost správní orgán hodnotil jako okolnost zvyšující závažnost přestupku i proto, že středotlaký plynovod podléhá jiným legislativním a technickým požadavkům (požadavky na materiál, hloubku uložení, tlakování, trasování, ochranné prvky apod.), než např. plynovodní přípojky, a tudíž je poškození takového plynárenského zařízení závažnější.

V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 821 m³ plynu do ovzduší a k přerušení dodávky plynu 34 konečným zákazníkům. Tyto skutečnosti správní orgán hodnotil jako zvyšující závažnost přestupku.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. Správní orgán nemá povědomí o tom, že by s účastníkem řízení bylo kdy vedeno příkazní či přestupkové řízení z důvodu porušení povinností vyplývajících z právních předpisů upravujících oblast energetických odvětví. Lze tak říct, že se účastník řízení správního deliktu dopustil poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako polehčující okolnost.

Úhradu způsobené škody provozovateli distribuční soustavy hodnotil správní orgán jako polehčující okolnost.

Dále správní orgán hodnotil jako polehčující okolnost skutečnost, že plynárenské zařízení nebylo řádně opatřeno pískovým obsypem ani výstražnou fólií.

Skutečnost, že v době poškození plynárenského zařízení již uplynuly více než dva měsíce od provedení vytyčení jeho polohy v terénu, správní orgán oproti zrušenému příkazu nehodnotil jako okolnost zvyšující závažnost přestupku, protože správní orgán nemá za prokázané, že by za tuto dobu došlo k změně polohy plynárenského zařízení. Účastník řízení o poloze plynárenského zařízení věděl a snažil se zemní práce provádět mimo jeho ochranné pásmo.

Skutečnost, že plynárenské zařízení bylo poškozeno při strojních pracech, správní orgán oproti zrušenému příkazu nehodnotí jako skutečnost zvyšující závažnost přestupku, protože účastník řízení stroj použil mimo ochranné pásmo plynárenského zařízení a k poškození plynárenského zařízení nedošlo přímým kontaktem se strojem, ale přitlačení vyzdvihovaného kamene.

Tvrzení účastníka řízení, že plynárenské zařízení bylo v daném místě již dříve poškozeno a proto bylo oslabeno, správní orgán nehodnotil jako polehčující okolnost, protože toto tvrzení nebylo během správního řízení prokázáno.

Správní orgán se při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Správní orgán z podkladů, které účastník řízení zaslal jako přílohu svých podání ze dnů 29. září 2020 a 6. října 2020, zjistil, že celková aktiva účastníka řízení činila v roce 2018 netto [redacted] v roce 2019 netto [redacted] a v první polovině roku 2020 netto [redacted]. Výsledek hospodaření účastníka řízení po zdanění činil v roce 2018 [redacted] v roce 2019 [redacted] a v první polovině roku 2020 [redacted]. Čistý obrat účastníka řízení činil v roce 2018 [redacted] v roce 2019 [redacted] a v první polovině roku 2020 [redacted]. Tržby účastníka řízení z prodeje výrobků a služeb činily v roce 2018 [redacted] v roce 2019 [redacted] a v první polovině roku 2020 [redacted].

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 9/2008-133 ze dne 20. dubna 2010 se likvidační pokutou rozumí sankce, „*kteřá je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží*“. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. dubna 2015, č. j. 4 As 236/2014-85, vyplývá, že ani záporný výsledek hospodaření by nebyl překážkou pro uložení pokuty a neznamenal by ani, že uložena pokuta je likvidační. Je totiž třeba hodnotit celkovou situaci účastníka řízení, jakožto právnické osoby (jeho celkový příjem a hmotný majetek).

Na základě výše uvedených majetkových poměrů má správní orgán za prokázané, že výše pokuty uložená tímto příkazem není pro účastníka řízení likvidační. Správní orgán přihlédl k majetkovým poměrům pachatele do té míry, aby výsledná pokuta byla sice citelným zásahem do jeho majetkové sféry, nikoli však zásahem vzhledem ke svému účelu nepřiměřeným, který má likvidační účinky.

Po zvážení všech skutkových okolností případu (tedy skutečností svědčících ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení), jakož i po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností uložil správní orgán účastníku řízení pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem. Správní orgán dále uvádí, že tato pokuta je oproti zrušenému příkazu uložena v nižší výměře, protože správní orgán nově nehodnotí uplynutí doby platnosti vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu a použití zemního stroje jako okolnosti zvyšující závažnost přestupku.

Pokud by se i přesto účastník řízení domníval, že výši pokuty stanovenou tímto rozhodnutím není schopen jednorázově uhradit, upozorňuje správní orgán na ust. § 156 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, jenž stanoví podmínky, na základě kterých je správce daně (správní orgán) oprávněn na žádost daňového subjektu (účastníka řízení) nebo z moci úřední povolit úhrady daně (pokuty) na splátky. Účastník řízení tak může požádat o rozložení pokuty na splátky.

Zároveň správní orgán poznamenává, že pokuta uložená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, vyhovuje zákonnému požadavku, tj. pokuty až do výše 15 000 000 Kč, a že byla stanovena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

VII. Náklady řízení

Výrokem III. tohoto rozhodnutí je účastníkovi řízení ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka nákladů řízení částku ve výši 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Lukáš Tecl, v.r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava